

Η αξιοκρατία του Μεγάλου Κωνσταντίνου

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Ο Μέγας Κωνσταντίνος αγαπούσε πολύ τις αρετές. Είχε και μητέρα ενάρετη, την Αγία Ελένη, την Ισαπόστολο, την Αγία μας. Ουτως ώστε ο Άγιος επιβράβευε κάθε άρετη που διαπίστωνε στους γύρω του. Δεν είχε ο Κωνσταντίνος και το σύνδρομο που έχουν οι ηγέτες: να μη θέλουν, δηλαδή, να περιβάλλονται απο μονάδες ικανών και φωτισμένων ανθρώπων, απο τον φόβο μήπως τέτοιοι άνθρωποι κλέψουν τελικά

τη δόξα τους. Αξιοκράτης, λοιπόν, ο Άγιος μας, όπως θα λέγαμε σήμερα.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα της αξιοκρατίας του Αγίου Κωνσταντίνου είναι αυτό που βρίσκουμε στο Συναξάρι του Αγίου Νικοδήμου, και ειδικότερα στον Βίο του Αγίου Ζωτικού του Ορφανοτρόφου. Κάλεσε ο Κωνσταντίνος τον Ζωτικό απο τη Ρώμη στην Κωνσταντινούπολη, ώστε να μετοικήσει στην Πόλη, γιατί ήταν «αγχίνους και φρόνιμος» και μάλιστα «γεννηθείς από γένος έντιμον και λαμπρόν, και παιδευθείς με κάθε σοφίαν εκ νεαράς του ηλικίας», και αυτόν τον φωτισμένο άνθρωπο, και μετέπειτα Άγιο της Πίστεως, τον έφερε κοντά του ο αυτοκράτωρ, με το σημαντικό αξίωμα του μαγιστριανού, δείχνοντας του αγάπη και μεγάλο σεβασμό.

Εξάλλου κι ο Άγιος Αρτέμιος – ο πολύ θαυματουργός Άγιος Αρτέμιος! – απόλαυσε της αξιοκρατίας του αυτοκράτορος και «έγινε πατρίκιος από τον Μέγαν Κωνσταντίνον τον βασιλέα, εν έτει 330», όπως το γράφει ο Άγιος Νικόδημος. Γιατί ο Μέγας Κωνσταντίνος είχε δει την αξία του Αρτεμίου, ενός ανθρώπου που έπειτα μαρτύρησε και αναδείχθηκε σε Άγιο της Πίστεως.

Γράφει ο Κώστας Παναγόπουλος, costasgp@yahoo.gr

Πηγή: greesesaid.blogspot.gr